

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства
та природокористування
Кафедра теорії та методики фізичного виховання

08-01-85M

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до виконання лабораторних робіт із навчальної дисципліни
«Організація і управління у сфері фізичної культури і спорту»
для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського)
рівня за освітньо-професійною програмою «Фізична
культура і спорт» спеціальності 017 «Фізична культура і
спорт». денної та заочної форми навчання

Рекомендовано
Науково-методичною радою
з якості ННІОЗ
Протокол № 13 від 06.09.2022 р.

Рівне – 2022

Методичні вказівки до лабораторних робіт із навчальної дисципліни «Організація і управління у сфері фізичної культури і спорту» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня за освітньо-професійною програмою «Фізична культура і спорт» спеціальності 017 «Фізична культура і спорт». денної та заочної форм навчання. [Електронне видання] / Гамма Т. В. – Рівне : НУВГП, 2022. – 23 с.

Укладач: Гамма Т. В., к.біол.н., доцент кафедри теорії та методики фізичного виховання.

Відповідальний за випуск – Гамма Т. В., к.біол.н., доцент, в.о. завідувача кафедри теорії та методики фізичного виховання.

Гарант ОПШ – Гамма Т. В., к.біол.н., доц., в.о. завідувача кафедри теорії та методики фізичного виховання.

© Т. В. Гамма, 2022

© НУВГП, 2022

ЗМІСТ

ВСТУП.	4
РОЗДІЛ 1. Теми лабораторних робіт.	5
РОЗДІЛ 2. Методичні рекомендації до виконання лабораторних робіт.	6
ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 1. Організаційна структура органів управління.	6
ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 2. Державне регулювання та забезпечення розвитку фізичної культури і спорту.	8
ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 3. Функції управління в сфері фізичної культури і спорту.	10
ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 4. Управління персоналом організацій сфери фізичної культури і спорту.	12
ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 5. Організація масової фізичної культури в різних сферах суспільства.	14
ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 6. Міжнародний спортивний рух та управління його складовими.	17
РОЗДІЛ 3. Розподіл балів, які отримують студенти	20
ЛІТЕРАТУРА	22

ВСТУП

Дисципліна «Організація і управління у сфері фізичної культури і спорту» включає теми, пов'язані з аналізом основ теорії управління фізичною культурою та спортом, набуття спеціальних знань у галузі державного та громадського управління. Вивчення тем курсу дозволяє здійснювати практичні завдання для прийняття адекватних управлінських рішень.

Мета: формування у студентів сучасного управлінського мислення та системи спеціальних знань у галузі державного та громадського управління, формування розуміння концептуальних основ системного управління фізичною культурою та спортом, прийняття адекватних управлінських рішень.

Завдання: Теоретичні: формування у студентів комплексу спеціальних знань щодо розвитку теорій управління фізичною культурою та спортом; сприяння до підготовки майбутніх фахівців, здатних сформувати і упорядкувати систему управління, зокрема організаційну, підтримувати їх стійкість і дієздатність, забезпечувати динамічний розвиток та конкурентоспроможність підприємства у галузі «Фізична культура і спорт». Практичні: навчання студентів практичним навичкам роботи з науковою літературою, критичного осмислення законодавчих та програмно-нормативних документів у галузі фізичної культури та спорту; сприяти до оволодіння студентами методами управління та вироблення вмінь застосувати набуті знання у професійній управлінській діяльності, розвиток професійної самосвідомості майбутніх фахівців.

Вимоги до знань та умінь визначаються галузевими стандартами вищої освіти України.

РОЗДІЛ 1. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Тема 1. Організаційна структура органів управління.	4
2.	Тема 2. Державне регулювання та забезпечення розвитку фізичної культури і спорту.	2
3.	Тема 3. Функції управління в сфері фізичної культури і спорту.	2
4.	Тема 4. Управління персоналом організацій сфери фізичної культури і спорту.	4
5.	Тема 5. Організація масової фізичної культури в різних сферах суспільства.	4
6.	Тема 6. Міжнародний спортивний рух та управління його складовими.	2
	Разом	18

РОЗДІЛ 2 МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 1 Організаційна структура органів управління.

Мета: Розглянути організаційну структуру органів управління.

Завдання:

1. Опрацювати літературні джерела за темою.
2. Опрацювати термінологію за темою.
3. Розглянути процес управління та Закон України «Про фізичну культуру і спорт».

Короткий огляд теми:

Найбільш значимими виділяються наступні поняття: «організація», «управління», «менеджмент», «структура управління», «механізм управління», «система управління», «процес управління», «суб'єкт управління», «об'єкт управління». Поняття «організація» розглядається як внутрішня упорядкованість, погодженість взаємодій окремих частин цілого, обумовлених відповідною структурою. Конкретні організації в сфері фізичної культури і спорту (від спортивної команди до міжнародних спортивних організацій) – це об'єднання людей і координація різних функцій, спрямованих на досягнення єдиної мети відповідно до законів, правил, що існують у положенні та статуті. «Управління» – це функція організованої системи, цілеспрямована на вплив суб'єкта на об'єкт, з метою 7 координації діяльності, що забезпечує збереження структури відповідної системи (соціальної, біологічної, технічної). У центрі концепції «управління» знаходиться людина, що розглядається як вища цінність будь-якої організації.

«Процес управління» (від лат. – походження) – це взаємодія керівника і виконавця, спрямована на послідовну

зміну в керованому об'єкті. Сучасний процес управління в сфері фізичної культури і спорту визначається як дії, що здійснюються на основі наступних принципів:

- раціонального використання модернізованих форм управління в організованих структурах;
- досягнення ефективності в спільній діяльності керуючого і керованого;
- раціоналізації в практиці управління на основі результатів відповідних науково-теоретичних досліджень.

Державні органи управління, до компетенції яких входить фізична культура, умовно можна поділити на три групи: органи загальної, відомчої та спеціальної компетенції.

Діяльність у сфері фізичної культури в Україні, як і будь яка інша діяльність в межах держави, регулюється відповідними Законами і розробленими на їх підставі підзаконними актами: постановами, указами, рішеннями, програмами, наказами, інструкціями, статутами, положеннями тощо. Прийняття Верховною Радою України відповідного Закону, як правило, супроводжується постановою про порядок введення цього закону в дію. Постановою передбачається створення найнеобхідніших підзаконних актів, які утворюють механізм функціонування прийнятого Закону.

Закон України «Про фізичну культуру і спорт» було прийнято Верховною Радою України 24 грудня 1993 р., як результат законодавчої ініціативи Міністерства України в справах молоді і спорту та депутатської комісії ВР України в справах молоді і спорту.

Питання модульного контролю:

1. Що вкладається у поняття організаційна структура управління фізичною культурою і спортом?
2. Що вкладається у поняття структура управління?
3. Хто є суб'єктом та об'єктом управління?
4. Загальна характеристика структури управління.

5. Охарактеризувати державні та не державні органи управління.
6. Перелічити основні складові вимог до фізичного виховання.

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 2

Державне регулювання та забезпечення розвитку фізичної культури і спорту

Мета: Ознайомитись з державним регулюванням та забезпеченням розвитку фізичної культури і спорту.

Завдання:

1. Опрацювати літературні джерела за темою.
2. Опрацювати термінологію за темою.
3. Розглянути роль гілок влади в реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту.

Короткий огляд теми:

Реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту неможлива без координації дій усіх гілок влади (Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, центральні органи виконавчої влади в межах своїх повноважень, державні адміністрації та органи місцевого самоврядування). Верховна Рада України, як єдиний орган законодавчої влади, забезпечує створення основ нормативно-правової бази розвитку фізичної культури і спорту.

Закон України «Про фізичну культуру і спорт» визначає загальні правові, соціальні, економічні і організаційні основи фізичної культури і спорту в Україні, участь державних органів, посадових осіб, а також підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності у зміцненні здоров'я громадян, досягненні високого рівня працездатності та довголіття засобами фізичної культури та спорту.

В Україні сьогодні відсутній реєстр громадських організацій фізкультурно-спортивної спрямованості. Проте їх можна розділити на певні групи:

- загальнонаціональні спортивні об'єднання;
- фізкультурно-спортивні товариства;
- фізкультурно-спортивні громадські об'єднання (федерації, асоціації, спілки тощо) з певного виду спорту або групи видів спорту;
- фізкультурно-спортивні об'єднання соціальних груп населення;
- спортивні клуби різної організаційно-правової форми;
- колективи фізичної культури.

Західна модель розвитку фізичної культури і спорту, крім незрівнянно кращої матеріально-технічної бази, вигідно відрізняється від нашої, передусім, значно меншою кількістю державних установ (із схожими функціями і повноваженнями) та чиновників, що сприяє чіткішій структуризації та ефективнішому управлінню цією сферою. Особливо помітними є ці переваги на регіональному рівні.

Питання модульного контролю:

1. Охарактеризувати роль гілок влади в реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту.
2. Яку координаційну роботу виконує Кабінет Міністрів у реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту.
3. Охарактеризувати роль Верховної Ради та президентів України у розбудові та покращенні функціонування фізичної культури і спорту в нашій державі.
4. На що спрямована діяльність Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту між державою та всіма учасниками спортивного руху?
5. Перерахувати громадські об'єднання фізкультурно-спортивного спрямування та зазначити їх роль в розвитку фізкультурно-спортивної роботи в державі.

6. Охарактеризувати роль добровільних фізкультурно-спортивних товариств в розвитку та удосконаленню фізкультурно-спортивної роботи в державі.

7. Наведіть приклади зарубіжного досвіду організації і управління фізичною культурою і спортом на регіональному рівні.

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 3

Функції управління в сфері фізичної культури і спорту

Мета: розглянути функції управління в сфері фізичної культури і спорту.

Завдання:

1. Опрацювати літературні джерела за темою.
2. Опрацювати термінологію за темою.
3. Розглянути основні функції управлінської діяльності.

Короткий огляд теми:

Функції управління у сфері фізичної культури і спорту – це напрями управлінської діяльності, які дозволяють здійснити управлінський вплив.

Основні функції управлінської діяльності: - організація, діяльність по створенню нових та (або) якісному вдосконаленню раніше створених і функціонуючих систем будь-якого типу у відповідності з мінливими внутрішніми та зовнішніми умовами;

- планування, діяльність по створенню умов для цілеспрямованого, динамічного та пропорційного розвитку об'єкта менеджменту шляхом розробки різних планів;

- мотивація, діяльність по створенню системи стимулів, які активізують персонал організації ефективно працювати відповідно до розроблених планів;

- контроль, діяльність, яка включає спостереження за плином процесів в об'єктах менеджменту, порівняння розмірів параметрів, які контролюються, із заданною

програмою, виявлення відхилень від програми, їх місця, часу, причини та характеру;

- координація (фінансування, підготовка кадрів), діяльність по забезпеченню неперервності процесу менеджменту, досягнення узгодженості в роботі організацій, підрозділів і окремих виконавців за допомогою встановлення раціональних зв'язків між ними.

Таким чином, основні функції менеджменту тісно пов'язані між собою і складають єдиний процес, який характеризує механізм управлінського впливу.

Наприклад, конкретні функції управління фізичною культурою та спортом (як галуззю) можуть включати:

- фізичне виховання молоді, яка навчається;
- організація фізкультурно-спортивної роботи з населенням;
- підготовка висококваліфікованих спортсменів за видами спорту, розвиток професійного спорту;
- підготовка спортивного резерву;
- проведення спортивних змагань та масових заходів;
- наукове та програмно-методичне забезпечення фізичного виховання та розвитку спорту тощо.

Планування як функція управління – діяльність із визначення пропорцій майбутніх обсягів праці та необхідних зусиль. Передбачається також розподіл завдань між виконавцями, визначення часу і шляхів виконання завдань, встановлення очікуваних показників та майбутнього стану об'єктів управління.

Засобом, за допомогою якого встановлюються відносини і повноваження є делегування. Делегування означає передачу завдань та повноважень особі, яка буде їх виконувати. Делегування являє собою акт, який перетворює людину в керівника.

Процес зміни організаційної структури носить назву «реорганізація» або «реструктуризація». Фахівці теорії управління пов'язують процес успішної діяльності організацій з постійними змінами їх організаційної її структури.

Питання модульного контролю:

1. Назвіть загальні принципи професійного управління.
2. Дайте визначення поняттю «функція управління».
3. Охарактеризуйте групи функцій та доведіть їх взаємозв'язок.
4. Розкрийте суть і зміст планування як функції управління.
5. Дайте визначення поняттю «делегування повноважень».
6. Які перешкоди можуть виникнути на шляху делегування повноважень?
7. Охарактеризуйте різні організаційні структури і процес їх побудови.
8. Що означають терміни «реорганізація», «реструктуризація»?

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 4

Управління персоналом організацій сфери фізичної культури і спорту

Мета: ознайомитись зі структурою управління персоналом як складової різних демографічних, соціальних, функціональних і професійних груп працівників і відносин між ними.

Завдання:

1. Опрацювати літературні джерела за темою.
2. Опрацювати термінологію за темою.
3. Розглянути структуру управління персоналом, стилі керівництва та управління конфліктними ситуаціями в спортивних організаціях.

Короткий огляд теми:

Структура управління персоналом являє собою складову різних демографічних, соціальних, функціональних і професійних груп працівників і відносин між ними. Професійні фактори впливають на зміст праці

під впливом науково-технічних потреб (поява нових професій, відмирання старих професій). Кваліфікаційна структура управління персоналом визначає ефективність трудового потенціалу в цілому і кожного працівника окремо. Управління персоналом можна визначити як діяльність, що спрямована на досягнення найефективнішого використання працівників для досягнення цілей підприємства та особистісних цілей. Ефективність діяльності організації може розглядається не тільки в економічному плані – як економічність, якість, продуктивність, нововведення, прибуток, а і в більш широкому контексті й пов'язується з такими поняттями особистісного як задоволеність співробітників своєю працею, участю у трудовому колективі підприємства, високий рівень самооцінки колективу, мотивація персоналу до ефективної праці.

У світовій практиці склалися дві основні моделі управління персоналом:

1) «американська», яка передбачає початкове визначення професійно-кваліфікаційних вимог, що стоять перед посадою і «підгонку» під неї найбільш відповідних працівників. Діє система: посада – працівник;

2) «японська», яка передбачає початкове вивчення сильних і слабких сторін працівника і «підгонку» під неї відповідної посади. Діє система: працівник – посада.

Кадрова політика – це діяльність, яка скерована на забезпечення сфери фізичної культури і спорту кадрами, котрі мають необхідний рівень кваліфікації, професійні та особистісні якості, яких достатньо для вирішення поставлених перед організацією завдань.

В організації існує три основних типи формальних груп:

- група керівника (командна);
- робочі групи;
- комітети.

У середині формальної організації завжди виникають соціальні взаємовідносини, що породжують

неформальні групи. Всі разом неформальні групи складають неформальну організацію.

Стилі керівництва. Звична манера поведінки керівника по відношенню до підлеглих називається стилем керівництва. Існує традиційна класифікація стилів керівництва. Згідно неї стиль може бути: автократичним, демократичним, ліберальним. Існує також інша класифікація, згідно неї виділяють стилі: зосереджений на роботі, зосереджений на людях.

Конфлікт – визначається як відсутність узгодженості між двома або більше сторонами (особами або групами). Слово «конфлікт» зазвичай викликає негативні асоціації, пов'язується із суперечками, ворожнечею, війною. Деякі фахівці управління у минулому стояли на саме таких позиціях і вважали, що конфлікт – явище небажане і його слід уникати. Сучасна точка зору полягає в тому, що в організаціях з ефективним управлінням деякі конфлікти не тільки можливі, а і корисні. Конфлікт допомагає виявити різні точки зору, надає додаткову інформацію, допомагає виявити найбільшу кількість альтернатив або проблем.

Питання модульного контролю:

1. Основні моделі управління персоналом, їх переваги та недоліки.
2. Що являє собою кадрова політика?
3. Методи відбору та оцінки персоналу.
4. Формальні і неформальні групи в організаціях сфери фізичної культури і спорту.
5. Охарактеризуйте стилі керівництва.
6. Управління конфліктними ситуаціями в спортивних організаціях.

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 5 Організація масової фізичної культури в різних сферах суспільства

Мета: ознайомитись з організацією масової фізичної культури в різних сферах суспільства.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Ознайомитися з забезпеченням розвитку інфраструктури фізкультурно-оздоровчої роботи за місцем роботи громадян.
3. Розглянути фізкультурно-оздоровчу роботу у дошкільних, шкільних закладах освіти та спортивно-оздоровчих таборах.

Короткий огляд теми:

З усіх засобів, які використовують у фізичному вихованні і спорті, можна виділити такі напрями: гігієнічний, оздоровчо-рекреативний (відновлювальний), загально-підготовчий, спортивний, професійно-прикладний і лікувальний.

Серед пріоритетів державної політики у сфері фізичної культури і спорту важливе місце займає і забезпечення розвитку інфраструктури фізкультурно-оздоровчої роботи за місцем роботи громадян. Фізкультурно-оздоровчі заходи під час трудового процесу отримали назву виробничої гімнастики, яка переслідує наступні завдання: сприяння швидкому досягненню і тривалій підтримці високої професійної працездатності у трудящих; попередження порушень у стані здоров'я; сприяння формуванню професійно важливих фізичних і психічних якостей, дихальних навичок; пропаганда фізичної культури і спорту.

Для вирішення цих завдань безпосередньо на виробництві мають застосовуватися вступна гімнастика, фізкультурні паузи, фізкультурні хвилинки тощо.

Реалізація державної політики у сфері фізичної культури і спорту здійснюється шляхом залучення широких верств населення до регулярних оздоровчих занять, надання фізкультурно-оздоровчих послуг, поєднання масових та індивідуальних форм організації

фізкультурно-спортивної роботи за місцем проживання та у місцях масового відпочинку населення для профілактики захворювань, змістовного дозвілля та запобігання проявам асоціальної поведінки.

Пріоритетного значення набуває також розвиток масовості та доступності спорту в суспільстві, або іншими словами – спорту для всіх. У світовій системі масовий рух «Спорт для всіх» зародився в середині 60-х років і має сталі традиції. Його концепція була прийнята Радою Європи як довгострокова спортивна програма.

Україна приєдналася до цього процесу і відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року 70 № 49 в країні утворюється мережа центрів фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх».

Положення – головний управлінський документ, на основі якого здійснюється підготовка та безпосереднє проведення заходів. Положення визначає не тільки сутність, зміст і порядок змагальної діяльності, але й регламентує відносини між організаторами, суддями та учасниками, а також є фінансовим документом.

До дошкільних навчальних закладів відносяться всі типи дитячих садків як при управлінні відділів народної освіти, так і відомчих. Під час організації всіх занять, пов'язаних з фізкультурно-оздоровчими заходами, необхідно враховувати вікові та психолого-педагогічні особливості дітей дошкільного віку. Заняття повинні мати оздоровчу і спортивну спрямованість.

Фізкультурно-оздоровча робота в режимі навчального дня учнів регламентується комплексними програмами. Основне їх завдання – створення оптимального рівня підвищення фізичного і розумового рівня працездатності у процесі навчального дня. З цією метою у навчальних закладах рекомендується, крім уроків з фізичної культури, проводити: гімнастику до занять, фізкультурні хвилинки на уроках, кожен день фізичні заняття у групах продовженого дня тощо.

Масову фізкультурно-спортивну роботу в заміських спортивно-оздоровчих таборах (СОТ) організують спеціальні комісії, які створюються при радах СОТ. Тут проводяться такі основні форми фізкультурної і спортивної роботи:

- секційні заняття з видів спорту;
- спортивні змагання і табірні спартакіади;
- табірні свята, показові виступи;
- табірні ігри на місцевості;
- походи, екскурсії, прогулянки;
- підготовка кадрів громадського фізкультурного активу;
- шефська робота з фізичної культури на селі.

Питання модульного контролю:

1. Назвати та характеризувати напрямки використання засобів у фізичному вихованні і спорті.
2. Як називаються фізкультурно-оздоровчі заходи під час трудового процесу?
3. Що є реальним фактором підвищення продуктивності праці в колективах фізичної культури на виробництві?
4. Розтлумачити поняття «Спорт для всіх» та його використання у світовій системі.
5. Яку спрямованість повинні мати заняття з дітьми дошкільного віку? Перерахувати форми організації занять оздоровчого напрямку з дітьми дошкільного віку.
6. Яке основне завдання уроків фізичної культури у процесі навчального дня в закладах освіти?
7. Охарактеризувати зміст фізкультурно-спортивної роботи в заміських спортивно-оздоровчих таборах.

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 6 **Міжнародний спортивний рух та управління** **його складовими**

Мета: ознайомитись зі складовими та управлінням міжнародного спортивного руху.

Завдання:

1. Опрацювати літературні джерела за темою.
2. Опрацювати термінологію по даній темі.
3. Розглянути міжнародний спортивний рух на сучасному у етапі.

Короткий огляд теми:

Міжнародний спортивний рух зародився в кінці XIX на початку XX століття. Саме в цей час на базі окремих національних спортивних союзів та організацій почали утворюватись перші міжнародні спортивні об'єднання, тобто федерації з видів спорту: гімнастики – у 1881 р велослужання – у 1892 р., ковзанярського спорту – у 1892 р., велоспорту – у 1900 р. та ін. У 1894 році було засновано Міжнародний олімпійський комітет. Сучасний міжнародний спортивний рух налічує більше 300 організацій.

Міжнародні спортивні об'єднання можуть бути класифіковані за:

- географічною ознакою (всесвітні або регіональні);
- професійними інтересами;
- релігійними переконаннями;
- науковими інтересами;
- професійною приналежністю (організації з видів спорту)
- МСО інвалідів.

У міжнародному спортивному русі, окрім вище згаданих, функціонують інші організації, які сприяють розвитку фізичного виховання і спорту. До основних слід віднести:

- міжнародну Раду фізичного виховання і спорту (СІЕПС);
- міжнародну федерацію університетського спорту (ФІСУ);
- міжнародну Асоціацію спортивної преси;

- інші.

Організаційна структура міжнародних федерацій з видів спорту, яких в даний час налічується більше ста, має багато спільних рис. Одночасно вони розрізняються за типом побудови, кількістю ієрархічних ланок та іншими ознаками.

Олімпійська хартія визначила роль міжнародні спортивні федерації в олімпійському русі, які в межах свого виду спорту повинні:

- забезпечити розвиток виду спорту;
- сприяти реалізації мети олімпійської Хартії;
- нести відповідальність за керівництво змаганнями на Олімпійських Іграх;
- розробляти критерії допуску до Олімпійських Ігор;
- забезпечувати технічну допомогу в реалізації програми «олімпійська солідарність».

Крім зазначених видів діяльності, федерації з видів спорту проводять планування та організацію інших міжнародних змагань, підготовку та підвищення кваліфікації суддів, реєстрацію та затвердження рекордів.

Питання модульного контролю:

1. Охарактеризуйте міжнародний спортивний рух на сучасному у етапі.
2. На які умовні групи можна поділити міжнародні спортивні організації?
3. Охарактеризуйте організації, до складу яких входять між народні спортивні об'єднання.
4. Дайте загальну характеристику структурній побудові та керівним органам міжнародних спортивних об'єднань.
5. Охарактеризуйте організаційну побудову та зміст діяльності міжнародних федерацій з видів спорту.

РОЗДІЛ 3

РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Вид контролю: 7 семестр – екзамен.

Методи контролю:

1. Поточний контроль включає оцінку теоретичних знань, практичних навичок та самостійну роботу. Поточний контроль здійснюється на кожному лабораторному занятті відповідно до конкретних цілей, під час індивідуальної роботи викладача зі студентом для тих тем, які студент опрацьовує самостійно і вони не належать до структури лабораторного заняття.

2. Модульний контроль через навчально-науковий центр незалежного оцінювання (МК 1 – 20 балів, МК 2 – 20 балів).

3. Підсумковий контроль знань – екзамен відбувається відповідно до Положення про семестровий поточний та підсумковий контроль навчальних досягнень здобувачів вищої освіти (сайт НУВГП).

Лабораторні заняття – 60 балів

Підсумковий контроль (екзамен) – 40 балів

Всього – 100 балів

Розподіл балів, які отримують студенти

Поточне оцінювання на лабораторних заняттях							Сума	
Т 1	Т 2	Т 3	Т 4	Т 5	Т 6	Підсумковий контроль		
10	10	10	10	10	10	20	20	100

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою	
	для екзамену, курсового проєкту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	відмінно	зараховано
82–89	добре	
74–81		
64–73	задовільно	
60–63		
35–59	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0–34	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гасюк І. Л. Державне управління фізичною культурою та спортом: стан та перспективи розвитку : монографія. Х. : ПП Балюк І. Б., 2011. 432 с.
2. Городинська І. В. Управління фізичною культурою і спортом : навчальний посібник. Херсон : Вид-во ХДУ, 2010. 112 с.
3. Грибан Г. П. Управління у сфері фізичної культури і спорту. Житомир : Вид-во «Рута», 2022. 124 с.
4. Грибан Г. П. Формування спеціальних професійних компетентностей у здобувачів закладів вищої освіти під час вивчення дисципліни «Управління у сфері фізичної культури і спорту». Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова. Серія № 15. *Науковопедагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*: зб. наук. праць. За ред. О. В. Тимошенка. Київ : Видавництво НПУ імені М.П. Драгоманова, 2022. Випуск 3К (147) 22. С. 105–110.
5. Державне управління : підручник : у 2 т. / ред. кол. : Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, Ю. П. Сурмін та ін. К. ; Дніпропетровськ : НАДУ, 2012. Т. 1. 564 с.
- 6 Жданова О. М. Управління сферою фізичного виховання і спорту : навчальний посібник. Дрогобич : Коло, 2009. 224 с.
7. Організація та методика спортивно-масової роботи : навч. посібник / уклад.: Цибульська В. В., Безверхня Г. В. Умань : ВПЦ «Візаві», 2014. 220 с.
8. Про фізичну культуру і спорт: Закон України № 3808-ХІІ від 24 грудня 1994 р., зі змінами і доповненнями, внесеними в період 1995-2017 рр. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3808-12/page>.
9. Репкіна Ю. М. Адміністративно-правові основи регулювання фізичної культури і спорту: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2010. 19 с
10. Савченко В. Г., Сергєєв А. Ю. Управління у сфері фізичної культури і спорту на рівні адміністративно-територіальних одиниць: традиції і новації. *Слобожанський*

науково-спортивний вісник. Харків : ХДАФК, 2016. № 1 (51). С. 76–80.

11. Христова Т. Є. Управління процесом сфери фізичного виховання. Курс лекцій для студентів. Мелітополь : ФОП Силаєва О. В., 2015. 72 с.

12. Ціпов'яз А. Т., Бондаренко В. В. Організація і управління фізичною культурою і спортом : навч. посіб. Кременчук : КПК, 2019. 128 с.

13. [http: www.mon.gov.ua](http://www.mon.gov.ua)

14. [http: www.zakon.rada.gov.ua](http://www.zakon.rada.gov.ua)

15. https://scholar.google.com.ua/scholar?q=Applied+Psychophysiology+and+Biofeedback:&%20hl=uk&as_sdt=0&as_vis=1&oi=scholart